

ת"פ 45556/04/14 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד יאנה קיאוק ת.ז., סנגוריה ציבורית

בית משפט השלום באילת

16 פברואר 2015

ת"פ 45556-04-14 מדינת ישראל נ' קיאוק

בפני כב' השופט יוסי טופף

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שחר עידן, עו"ד איציק אלפסי
שלוחת תביעות אילת

נגד

הנאשמת:

יאנה קיאוק ת.ז., 321170391

ע"י ב"כ עו"ד יעל דארבי

סנגוריה ציבורית

גזר דין

כתבי האישום וההרשעות

הנאשמת הורשעה, על יסוד הודאתה, בשני כתבי אישום שתוקנו וצורפו יחדיו, כמפורט להלן.

1. ביום 28.5.2014 הורשעה הנאשמת בת"פ 45556-04-14 בעבירות של כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 273 לחוק העונשין והעלבת עובד ציבור לפי סעיף 288 לחוק העונשין.

מכתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 25.4.2014, בשעה 22:00 בקירוב, נכנסה הנאשמת לדירת מגורים באילת, בכך שפתחה את דלת הדירה שהייתה סגורה, אך לא נעולה, ונכנסה פנימה כדי לגנוב. הנאשמת גנבה מהדירה מחשב נייד ו-\$1,540. בעל הדירה, לואי שהטה, הבחין בנאשמת בצאתה מדירתו, רץ אחריה והבחין לאיזו דירה נכנסה. השוטרים הגיעו למקום, עכבו את הנאשמת והביאו אותה לתחנת המשטרה. הנאשמת ביקשה לשתות והוגשה לה כוס מים. הנאשמת שפכה את כוס המים על הכלאי ועל דלפק הקבלה בבית המעצר. טרם קשירתה למיטה, אחזה הנאשמת בחוזקה בידה של השוטרת וגרמה לה המטומה בצבע כחול. לאחר מכן, במהלך חקירתה, העליבה הנאשמת את קצין המשטרה גל דפני באומרה לו: "טינופת, לך תזדיין, שרמוטה, אני אירק בך, מוצץ זין, תגיד תודה שלא אירק בעניים עכשיו, לא אפריע לי אם אדפוק לך עוד משהו בראש, סטפלר למשל".

2. ביום 22.12.2014 הורשעה הנאשמת בת"פ 47841-06-13 בעבירות של תקיפת שוטר כדי

להכשילו בתפקידו (מס' מופעים) לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין ותקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

מכתב אישום מתוקן זה עולה כי בתאריך 15.4.2012 בשעה 2:45 בקירוב, הגיעה הנאשמת עם חברה למועדון באילת, כששתיהן בגילופין וביקשה להיכנס פנימה. יעקב ישראל, אשר עבד כמאבטח במועדון סירב להכניסן. במעמד זה, הנאשמת תקפה את המאבטח, בכך שסטרה על פניו ובעטה ברגליו, בעוד הוא אחז בידה וניסה למנוע ממנה את תקיפתו. השוטר עאנן ראכב הבחין במתרחש, וביקש מהנאשמת להירגע והוביל אותה אל מחוץ למתחם המועדון. בתגובה, הנאשמת סטרה על לחיו של השוטר עאנן. הנאשמת הובלה אל נידת המשטרה, ובדרכה הוסיפה לתקוף את עאנן, בכך שבעטה ברגליו, ירקה לעברו מספר פעמים וניסתה לנגוח בו. הנאשמת הוסיפה ותקפה שוטר נוסף, חוסיין גדיר, בכך שנשכה אותו בכף ידו. במהלך הנסיעה אל תחנת המשטרה, תקפה הנאשמת שוטר שלישי, טליע אבו גנב, בכך שבעטה בכתפו בעודו נוהג בניידת. משהובאה הנאשמת לתחנת המשטרה, ביקשה ממנה השוטרת חופית חוטה להירגע. בתגובה, תקפה הנאשמת את השוטרת, בכך שבעטה ברגליה.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר לענישה בדרך של ריצוי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, פיצוי והתחייבות. המאשימה טענה למתחם ענישה שבין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירה של כניסה לבית מגורים כדי לגנוב; ומתחם ענישה החל ממאסר קצר ועד 8 חודשי מאסר בפועל ביחס לתקיפת שוטרים, אשר בנסיבות דנא, ייבלע במתחם הענישה הראשון. התובע עמד על חומרת העבירות שביצעה הנאשמת, בעיקר הכניסה למקום מגורים הפוגעת בביטחון ובקניינו של הציבור, והפגיעה בגורמי אכיפת החוק. התובע מנה את נסיבות ביצוע העבירות, ביניהן: כניסת הנאשמת לדירה של עובד שגרירות מצרים, סכום הגניבה, הרכוש שנגנב שנמצא ברשותה והנזקים שגרמה לשוטרים. נטען כי בשני המקרים פעלה הנאשמת על רקע צריכת אלכוהול. ב"כ המאשימה עמד גם על נסיבותיה האישיות של הנאשמת, צעירה ילידת 1985, וציין לזכותה את הודאותיה בהזדמנות הראשונה, ובכך חסכה את הצורך בזימון עדים. לחובתה, צוין כי הנאשמת לא לקחה אחריות על מעשיה, נטתה להציג עמדה קרבנית ולא הביעה נכונות להליך טיפולי. הוצג המרשם הפלילי של הנאשמת, הכולל הרשעה בעבירות של הפרת הוראה חוקית (פעמיים) והחזקת סמים שלא לשימוש עצמית. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשמת, עו"ד יעל דארבי, ביקשה להטיל על הנאשמת ענישה בדרך של ביצוע של"צ. הסנגורית התבססה על המלצות שירות המבחן והפנתה לקורות חייה של הנאשמת והקשיים עימם היא מתמודדת בשל חסכים שונים. בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירות, טענה הסנגורית כי הנאשמת לא ידעה על זהותו של בעל הדירה והדגישה כי הרכוש הושב לבעליו. עוד נטען כי השוטרים הפעילו כלפיה אלימות. הסנגורית אישרה כי העבירות בוצעו על רקע צריכת אלכוהול. לזכות הנאשמת נטען כי הודתה בכתבי האישום שתוקנו לקולא וכי היא מטפלת בעצמה בסיוע קרובת משפחה שהיא גם פסיכולוגית. ב"כ הנאשמת ביקשה להימנע מהטלת מאסר בפועל, לרבות כזה שירוצה בעבודות שירות, על מנת שלא

לפגוע בפרסותה של הנאשמת. נמסר כי הנאשמת עובדת כיום בחנות בתחנת דלק ויכולותיה הכלכליות מוגבלות. נמסר כי הנאשמת שהתה במעצר ולאחר מכן שוחררה בתנאים מגבילים.

5. הנאשמת ציינה כי היא מבינה את חומרת מעשיה והביעה צער על כך.

דין והכרעה

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (ס' 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת ממספר שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחמי העונש ההולמים למעשי העבירות שביצעה הנאשמת, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצועו, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אקבע את העונש המתאים לנאשמת, בהתחשב בצורך בהרתעת הנאשמת (סעיף 40ו לחוק העונשין) והרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיה האישיות של הנאשמת שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא לחוק העונשין), כמו גם בנסיבות אחרות ככל שתמצאנה רלוונטיות (סעיף 40יב לחוק העונשין). בכלל זה, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרה בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין).

[ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחמי הענישה ההולמים

7. הנאשמת הורשעה מכוח הודאתה בשני כתבי אישום (מתוקנים), אשר כל אחד מהם פירט מספר מעשים ומנה מספר עבירות, שבוצעו בסמיכות זמנים ויש ביניהן קשר הדוק, כך שיש לראות בהן חלק מ"אירוע" אחד (ראו: ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.10.2014); ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 29.12.2014)). לפי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, משהורשע נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

8. מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על

מנת ליישמו בית משפט יתחשב בשלושת אלה: בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומידת אשמה של הנאשמת; במדיניות הענישה הנוהגת (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). להלן אעמוד על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם.

מתחם הענישה ההולם - ת"פ 45556-04-14

9. **הערכים החברתיים שנפגעו** בעקבות ביצוע עבירות הכניסה לבית מגורים וגניבה הן הגנה על שלום הציבור וקניינו, תחושת הביטחון, שלווה הנפש ופרטיותו. הערכים החברתיים שנפגעו בעבירות תקיפת השוטרים והעלבת עובדי ציבור הן שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק.

10. **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה דנא היא רבה. הנאשמת נכנסה לדירת מגורים, נטלה לעצמה רכוש יקר ערך והמשיכה בדרכה לדירה אחרת כדי להמשיך במעשה הגניבה. לאחר שעוכבה והובאה לתחנת המשטרה נהגה באלימות מילולית ופיזית כלפי השוטרים, שפכה על הכלאי כוס מים וגרמה באחיזתה להמטומה בידה של שוטרת. מדובר בצבר מעשים חמורים ולא בכדי קבע המחוקק עונש מינימאלי לעבירות של תקיפת שוטר הקשורה למילוי תפקידו.

11. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין) נתתי דעתי לחלקה המרכזי והעיקרי של הנאשמת בביצוע העבירות. הנאשמת נכנסה לדירת מגורים, בשעת ערב מאוחרת, כך שבנקל הייתה יכולה לפגוש את דיירי המקום והפוטנציאל להתפתחות אלימה הינו ברור. הנאשמת גנבה מחשב נייד ו- \$1,540 והמשיכה בדרכה לדירה אחרת. לאחר שהנאשמת הובאה לתחנת המשטרה, היא שפכה כוס מים על שוטר, התנגדה לקשירתה למיטה, בכך שאחזה בידה של שוטרת וגרמה לה להמטומה כחולה בידה. קצין משטרה שביקש לחקור אותה שמע ממנה את הדברים הבאים: "טינופת, לך תזדיין, שרמוטה, אני אירק בך, מוצץ זין, תגיד תודה שלא אירק בעניים עכשיו, לא אפריע לי אם אדפוק לך עוד משהו בראש, סטפלר למשל". נסיבות המקרה מלמדות על רצף מעשים מתוכננים. הנאשמת הייתה מודעת למעשיה, לא נגרעה יכולתה להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדלה. מידת אשמה של הנאשמת רבה, היא פעלה בעבור בצע כסף, כשלנגד עיניה ניצבה תועלתה האישית והכספית בלבד על חשבון פגיעה בקניינם של אחרים. מעשיה של הנאשמת גרמו נזק לבעל הדירה, על אף שרכושו הושב לו, ולפגיעה בפרטיותו ובטחונו האישי בבייתו. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשמת, ואין בטענה כי פעלה תחת השפעת אלכוהול כדי לחלצה מאחריות לתוצאות מעשיה. לא נודע על פגיעה או התגרות בנאשמת מצד השוטרים, לא נשמעה טענה לעניין מצוקה נפשית והיא לא הייתה קרובה לסייג לאחריות פלילית.

12. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, במקרים דומים ככל הניתן, מצביעה כי הוטלו עונשים במנעד רחב התלוי בנסיבות העושה והמעשים.

12.1 כך למשל, מקבץ פסיקה בעבירות של כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה:

א. בע"פ (מח' ב"ש) 39070-02-13 **צרלי בן ברוך נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.3.2013) נדחה ערעורו של נאשם 2, אשר הורשע עם אחר, על יסוד הודאתם בעבירה של כניסה למגורים, דרך דלת הבית אשר הייתה פתוחה חלקית, בכוונה לבצע גניבה, בשעה שהדיירת שהתה במקום. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה שנע בין 6 ל-24 חודשי מאסר**. על נאשם 1, נעדר עבר פלילי, הוטלו 9 חודשי מאסר; על נאשם 2, בעל עבר פלילי מכביד, הוטלו 15 חודשי מאסר.

ב. בעפ"ג (מח' ב"ש) 50946-07-14 **אמנון אל טופחי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.10.2014) נדחה ערעור נאשם על עונשו לאחר שהורשע יסוד הודאתיו בשלושה אישומים, בכך שנכנס לדירה שהייתה סגורה אך לא נעולה וגנב ממנה טלוויזיה ושלט; התפרץ לאותה דירה שעה שדיירה ישנו וגנב ממנה טלפונים ניידים, תיק ותכשיטים, והסיג גבול בחצר דירה נוספת. בערכאה הדיונית נקבעו מתחמי ענישה, כדלקמן: אישום הראשון, **כניסה למקום מגורים וגניבה - 6-18 חודשי מאסר בפועל**; אישום השני, הסגת גבול פלילית - ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל; אישום השלישי, התפרצות למקום מגורים וגניבה - 12-30 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מח' י-ם) 21338-11-13 **מחמוד גנימאת נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 6.1.2014), נדחה ערעור נאשמים, אשר הורשעו בעבירות כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה, גניבה וכניסה לישראל שלא כחוק ובעבירות נוספות של התפרצויות עפ"י אישומים נפרדים. באשר לאישום השני, הורשעו הנאשמים בכניסה לדירת מגורים דרך דלת מרפסת שירות שהייתה סגורה, אך לא נעולה וגנבו פריטים שונים. בגין אירוע זה, נקבע בערכאה הדיונית **מתחם ענישה הולם שנע בין 8 לבין 20 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשמים, בעלי עבר פלילי, הוטלו 22 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים.

ד. בע"פ (מח' ת"א) 27618-06-12 **אופיר-עפר שלום נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.11.2012) התקבל ערעור מטעם נאשם על חומרת העונש ועונשו הופחת מ-14 חודשי מאסר בפועל ל-**10 חודשים** וזאת בגין עבירה יחידה של כניסה לדירת מגורים בכוונה לבצע גניבה. זאת בנוסף למאסר על תנאי קנס. יצוין כי עיקר התערבות ערכאת הערעור נסובה סביב פציעתו של הנאשם במהלך ביצוע העבירה.

ה. בת"פ (ב"ש) 6764-04-13 **מדינת ישראל נ' דניס ברודובסקי** (ניתן ביום 8.12.2013) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירות כניסה לדירת מגורים, גניבה והסגת גבול בכך שבאישום הראשון, נכנס לדירה דרך החלון וגנב ארנק; על פי האישום השני, הסיג גבול לחצר וקרע את רשת החלון. באישום השלישי, נכנס לדירה דרך הדלת ונטל 1,200 ₪, כאשר צוין כי בכל האירועים היה בגילופין. נקבע **מתחם ענישה זהה לאישומים הראשון והשלישי שנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל** ומתחם ענישה לאירוע השני שנע בין מאסר קצר בעבודות שירות לבין 6 חודשי מאסר בפועל. על

הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **18 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי.

ו. בת"פ (פ"ת) 56329-10-13 **מדינת ישראל נ' סמאר גומעה** (ניתן ביום 17.11.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בעבירת כניסה למגורים בכוונה לבצע גניבה, בכך שנכנס בית דרך החלון. נקבע **מתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסרים מותנים וקנס.

ז. בת"פ (פ"ת) 16023-12-12 **מדינת ישראל נ' מור** (ניתן ביום 5.10.2014) הורשע נאשם בעבירה של כניסה למקום מגורים וגניבה של מכשיר אייפד, בכך שנכנס לבית המתלוננת על ידי פתיחת הדלת שעה שהדיירת ישנה בבית. נקבע **מתחם ענישה שבין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי רלוונטי, הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

ח. בת"פ (ת"א) 13595-08-10 **מדינת ישראל נ' גבריאלי משאלי** (ניתן ביום 14.7.2011) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של כניסה לדירת מגורים וגניבה. על הנאשם, בעל עבר רלוונטי, נגזר 6 חודשי מאסר מתוכם 3 חודשים בחופף למאסר אותו ריצה ו-3 במצטבר (סה"כ הוטל 4 חודשי מאסר הואיל והופעל חודש במצטבר מהמאסר המותנה שהוטל בתיקו הקודם) ומאסר מותנה.

ט. בת"פ (ב"ש) 19779-08-10 **מדינת ישראל נ' אלברט מנשירוב** (ניתן ביום 30.1.2011) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בשלוש עבירות של גניבה ועבירה אחת של כניסה לדירת מגורים. על הנאשם, בעל עבר רלוונטי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה ומאסרים מותנים.

י. בת"פ (ב"ש) 4274-06-10 **מדינת ישראל נ' יוסף מאיר ביטון** (ניתן ביום 7.10.2010) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה אחת של כניסה לדירת מגורים בכוונה לגנוב. על הנאשם, בעל עבר רלוונטי, נגזרו מאסרים מותנים והופעל מאסר מותנה למשך 6 חודשים לריצוי בפועל.

יא. בת"פ (י-ם) 42572-09-13 **מדינת ישראל נ' סוויסה** (ניתן ביום 29.5.2014) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של כניסה למקום מגורים וגניבה, בכך שנכנס לדירה ונטל שרשרת פנינים. אחד מבני הבית, שהגיע למקום עם חבריו, לכד את הנאשם, ועכבו עד להגעת השוטרים. נקבע **מתחם ענישה שבין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר רלוונטי, הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסרים מותנים, כך שסה"כ הוטלו 19 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

12.2 מקבץ פסיקה בעבירת תקיפת שוטרים, העלבת עובד ציבור ועבירות נלוות:

א. ברע"פ 31/15 **בן ציון אפרסמון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.1.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור והתנגדות למעצר חוקי בכוח כשהסתגר במבנה המיועד להריסה, קרא לשוטרים בכינויי גנאי, דחף אותם, נשך שוטר ברגלו והתנגד בכוח למעצרו. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסרים מותנים, פיצוי כספי והתחייבות.

ב. ברע"פ 4592/14 **דיאנה סרגייב ג'ובראן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 25.8.2014), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשמת, אשר הורשעה בעבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שירקה על שוטרת, קיללה אותה, התנפלה עליה, משכה בשערה וסטרה לה, לאחר ששוטרים הגיעו למסיבה בעקבות תלונה על רעש. על הנאשמת הוטל מאסר מותנה, פיצוי צו של"צ וצו מבחן.

ג. ברע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.6.2014) נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, בכך ששעה שהגיע כוח משטרה לביתו, על מנת לבצע חיפוש, תקף במהלכו את אחד השוטרים, בכך שדחף אותו בחזהו. שוטר אחר שהיה במקום עזר לשוטר הראשון להשתלט על הנאשם, אשר מצדו בעט בארבעה שוטרים שהיו במקום. הנאשם נדון ל-**4 חודשי מאסר בפועל**, הופעל מאסר על תנאי של 6 חודשים במצטבר, כך שסה"כ נגזרו עליו 10 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ד. ברע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.6.2007), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בכך שסרב לפנות את רכבו, סירב להזדהות, ובהמשך כאשר נאמר לו כי הינו מעוכב ונדרש להתלוות לשוטרים, תקף שניים מהם, באופן שבעט ופגע באחד מהם בבטנו, נשך שוטר אחר בידו ותקף שוטר שלישי, אשר נחבל בידיו חבלות של ממש. על הנאשם הוטלו **7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה לצד הפעלת עונש מאסר מותנה**.

ה. ברע"פ 8748/10 **נמירי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.12.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, בכך שסירב להזדהות לפני שוטר, גידף ואיים על השוטרים שעצרו את רכבו, תקף שוטר על ידי פתיחת דלת רכבו בעוצמה על רגלו של האחד והטיח אגרופים באחר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס**.

ו. ברע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.7.2008), נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור ותקיפת שוטר, בכך שהתפרע בתחנת משטרה, צעק, העליב וגידף מספר שוטרים שנכחו במקום. הנאשם סירב לעזוב את התחנה ואחד השוטרים הודיע לו שאם לא יעזוב את שטח היומן יאלץ לעכב אותו. בתגובה לכך, התקרב הנאשם לכיוון השוטר, נופף בידיו ותוך כדי נפנוף בידיו הכניס את אצבעו לעינו של השוטר. הנאשם נדון ל-6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. הנאשם ערער על חומרת העונש והמדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור הנאשם וקיבל את ערעור המדינה והשית עליו **15 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בעפ"ג (מח' י-ם) 24716-02-14 **עמר מחיסן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 24.3.2014) נדחה ערעור מטעם נאשמים, שהורשעו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של תקיפת שוטר ותקיפת עובד ציבור, על רקע סירוב עובדי בית חולים הדסה להכניסם לחדר טראומה. נקבע **מתחם ענישה שנע בין מאסר קצר בפועל הניתן במקרים מתאימים לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשמים הוטלו 7 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה, מאסרים מותנים ופיצוי.

ח. בת"פ (מח' ב"ש) 10781-04-13 **מדינת ישראל נ' שגיב וקנין ואח'** (ניתן ביום 6.10.2013) הורשע נאשם עם אחר, על יסוד הודאתו, בשתי עבירות של תקיפת שוטר ועבירה של העלבת עובד ציבור, בכך שתקף שוטר, דחף אותו, קילל והעליב אותו. נקבע **מתחם ענישה בנוגע לעבירת תקיפת השוטר והעלבת עובד ציבור שנע בין 3 ל-6 חודשי מאסר**. על הנאשם

ט. בעפ"ג (מח' חי') 1464-02-09 **טלאע שאהין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.4.2009), נדחה ערעור של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר, אימים ותקיפה גורמת חבלה ממש, בכך שתקף שוטר באגרופים, גרם לו שפשוף באף, נפיחות ורגישות מתחת לעין, שריטה באף ובלחי וביחד עם אחר תקף ואיים על השוטרים בפגיעה שלא כדין בגופם. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח**, מאסר מותנה ופיצוי כספי.

13. מכל המקובץ, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בכללותו נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

מתחם הענישה ההולם - ת"פ 47841-06-13

14. **הערכים החברתיים שנפגעו** בעקבות ביצוע עבירות של תקיפת שוטרים ותקיפה סתם הן שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק והסדר. ודוק, אין עסקינן בפגיעה בגוף גרידא, אלא מדובר בפגיעה בשלטון ובנציגיו. ערך חברתי משמעותי הוא לשמר מוגנות נדרשת לשוטרים העוסקים באכיפת החוק, על מנת שיוכלו לבצע עבודתם

נאמנה וללא הפרעה או חשש. תפקידם של השוטרים קשה והם פועלים בשליחותה של החברה ומסמלים את שלטון החוק. לפגיעה האמורה, היבטים הקשורים באופן מובהק במוסכמות הבסיסיות של היותנו חברה דמוקרטית המכבדת את שלטון החוק וזכויות הזולת, במערכת אכיפת החוק ובצורך להגן על אנשי חוק, המבצעים עבודתם נאמנה, לעיתים בתנאים קשים ומורכבים תוך סיכון שלומם וביטחונם האישי, כשלוחי החברה ושלטון החוק (ראו: רע"פ 5579/10 **דוד קריה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.8.2010); ע"פ 5214/13 **מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.12.2013)).

15. **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים במקרה דנא הינה ברף גבוה. הנאשמת פגעה פיזית במאבטח במועדון, במכות סטירה ובעיטה, בשל כך שסירב להכניסה פנימה, בהיותה בגילופין, וכך פגעה בזכותו האוטונומית על גופו. בהמשך, תקפה ארבעה שוטרים כדי להכשילם ולמנוע מהם מלבצע את עבודתם, באמצעות יריקות, סטירות, בעיטות, נשיכה וניסיון נגיחה.

מעשיה של הנאשמת הם במרום חומרתם והיא פגעה בעצמה רבה בערכים המוגנים, באופן הראוי לכל גנאי והסתייגות. לא בכדי נקבע עונש מינימאלי לעבירות של תקיפת שוטר הקשורה למילוי תפקידו. שלומם הגופני והאישי ושלומו חיהם של השוטרים אינו הפקר, ועל בית המשפט ליתן להם הגיבוי המתאים כאשר מותקפים בעת ביצוע תפקידם.

16. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** מצאתי לציין את חלקה המרכזי והעיקרי בביצוע העבירות ומידת אשמה הרבה של הנאשמת. הנאשמת פעלה באלימות כלפי מאבטח מועדון שמנע את כניסתה בשל היותה בגילופין וכלפי שוטרים בשעה שביקשו לבצע תפקידם ולשמור על הסדר הציבורי. הנאשמת לא בחלה במעשים אלימים, הראויים לגינוי, כלפי קרבנותיה, מאבטח ולא פחות מארבעה שוטרים. המאבטח ספג סטירה בפניו ובעיטה ברגליו; השוטר הראשון ספג סטירה בפניו, בעיטה ברגליו, יריקות וניסיון נגיחה; שוטר שני ננשך בכף ידו; שוטר שלישי נבעט בכתפו בכודו נהג בניידת; ולבסוף, שוטרת בתחנה המקומית קיבלה מהנאשמת בעיטות ברגליה. אמנם, הפגיעה הפיזית הינה מצומצמת ובעצמה נמוכה, אך פגיעות שכאלה צריכות להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות. לא התרשמתי כי למעשי הנאשמת קדם תכנון מוקדם, אך היא כמובן יכולה להימנע ממעשיה בכל עת, בעיקר נוכח קריאת השוטרים לסדר, אך היא המשיכה בשלה ותקפה שוטר אחר שוטר. לא הוכח כי השוטרים נקטו באלימות כלפי הנאשמת ולמעשה לא מצאתי כל עילה המשמשת לזכות הנאשמת לבצע את מעשיה. אף אם הנאשמת פעלה תחת השפעת אלכוהול אין בכך כדי להצדיק את מעשיה או להקלות מחומרתם. לא נטען כי הנאשמת הייתה במצוקה נפשית והיא לא הייתה קרובה לסייג לאחריות פלילית.

17. בבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, במקרים קרובים ככל הניתן, מלמדת כי בתי המשפט הטילו עונשים במנעד רחב, תלוי נסיבות העושה והמעשים. כך למשל:

א. בע"פ (מח' ב"ש) 33867-10-13 **אברהם נשיא נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.12.2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת עדים והצגת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר כדי להכשילו בתפקידו, העלבת עובד ציבור ושימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, בכך

שבתגובה לסירוב השוטרים לאפשר לו כניסה למתחם הבמה, בפסטיבל שהתקיים באילת, דיבר בגסות לשוטרים, תקף אותם באגרופים ובעיטות, נשך ונגח בראשו של שוטר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

ב. בע"פ (מח' י-ם) 6491/02 **מדינת ישראל נ' הלן גרוס** (ניתן ביום 19.1.2003), התקבל ערעור המדינה והוחמר עונשה של נאשמת, אשר הורשעה בעבירות של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ותקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שלא נאותה לחזור לצידו המותר של המחסום שחצתה והגיבה על הניסיונות לפנותה באלימות רבה ועל כן נעצרה. הנאשמת השתוללה והכתה את השוטרים בידיה ורגליה, בעטה, נשכה ושרטה את השוטרים. על הנאשמת, בעלת עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס.

ג. בע"פ (מח' לוד) 25389-10-12 **מטייב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.6.2013), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר ואיומים, בכך שלאחר שנעצר רכבו על ידי שוטר, בעקבות עבירת תנועה שביצע, התעורר ויכוח בינו לבין השוטר במהלכו איים על השוטר ולאחר שנמסר לו שהוא מעוכב תקף את השוטר במספר מכות אגרופים בחזהו. בית משפט השלום קבע **מתחם ענישה הולם שבין מאסר על תנאי ושל"צ לבין 9 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר שאינו מכביד, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ד. בת"פ (י-ם) 33109-12-12 **מדינת ישראל נ' מוהנד אדרים** (ניתן ביום 25.12.2014) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שלאחר שהובא לתחנת המשטרה לבדיקת זהותו, נגח בפניו של שוטר, נשך אותו ברגליו וגרם לו חבלה. נקבע **מתחם ענישה הולם החל ממספר חודשי מאסר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, מאסרים מותנים ופיצוי.

ה. בת"פ (י-ם) 50451-12-12 **מדינת ישראל נ' אפלח דרוויש ואח'** (ניתן ביום 18.12.2014) הורשע נאשם (עם אחר), על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בכך שנתן אגרופים לפניו של שוטר שעה שניסה לאזוק ידיו של נאשם אחר. נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין מאסר בפועל קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופיצוי.

ו. בת"פ (י-ם) 1281/09 **פרקליטות מחוז ירושלים נ' בלאל עוויי ואח'** (ניתן ביום 21.6.2012) הורשעו נאשמים, על יסוד הודאתם, בעבירות ניסיון תקיפה ותקיפת שוטר; תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. על הנאשם 2, בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירת תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות בלבד, הוטלו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, מאסר מותנה, פיצוי וקנס.

ז. בת"פ (פ"ת) 3035/08 **מדינת ישראל נ' עופר אלבז** (ניתן ביום 17.11.2008) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העלבת עובד ציבור, איומים, התנגדות למעצר ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהצמיד ראשו לראש השוטר שהגיע לביתו, איים עליו, דחף אותו, ניסה לחנוק אותו ולהכניס אצבעותיו לעיניו, בעט בבטנו, באשכיו, ברגליו ונשכו בכף ידו השמאלית עד שדימם. על הנאשם נגזרו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ח. בת"פ (י-ם) 35514-09-11 **מדינת ישראל נ' דיאב** (ניתן ביום 11.2.2014) הורשע נאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של מטרד ציבור, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים, בכך שלאחר שהוא וחבריו הטרידו את מנוחת השכנים, רקדו והשמיעו מוזיקה רועשת ושתו אלכוהול, הגיעו שוטרים למקום. למרות בקשות השוטרים הנאשם סירב להתפנות, צעק, השתולל והכה אחד השוטר באמצעות אגרוף בראשו. בהמשך, כאשר הובל לתחנת המשטרה, איים הנאשם על השוטר שישרוף אותו ואת ילדיו והפך שולחן. נקבע **מתחם ענישה הולם החל מ- 4 חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 6 חודשי מאסר ויום, מאסרים מותנים ופיצוי.

18. מכל המקובץ, סבורני כי **מתחם העונש ההולם** נע בין 3 ל-12 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים וענישה כלכלית.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

19. בנסיבותיה של הנאשמת לא מצאתי הצדקה לחריגה ממתחמי הענישה ההולם לקולא, בהעדר המלצה להליך שיקומי. מנגד, לא הונחה לפניי תשתית עובדתית ממנה ניתן להסיק על רמת סיכון גבוהה להתנהגות פוגענית חוזרת מצדה ועל כן אינני מוצא מקום לחצות את רף מתחמי הענישה לחומרה, משיקולי הגנה על שלום הציבור.

לפיכך, העונש המתאים לנאשמת, יקבע בהתחשב בנסיבותיה ובשיקולי ההרתעה במסגרת מתחמי הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

20. בגזירת העונש המתאים לנאשמת, בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיה האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מן האמור בתסקיר שירות המבחן, חוות דעת הממונה על עבודות שירות, טיעוני הצדדים לעונש, עברה הפלילי של

הנאשמת, דבריה לבית המשפט ועוד. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיוידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין [ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.5.2009)].

תסקיר שירות מבחן

21. ביום 21.12.2014 התקבל תסקיר שירות המבחן, במסגרתו נסקרו קורות חייה ורקעה המשפחתי המורכב של הנאשמת, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשמת עלתה ארצה בגיל 5, רווקה ומועסקת מזה כחצי שנה כמוכרת בתחנת דלק בשדרות. נמסר כי הנאשמת הכחישה את ביצוע העבירות באירוע הגניבה, נמנעה מלקחת אחריות על מעשיה ומסרה כי הודתה בעבירות בשל תפיסת הרכוש בידה, אותו מצאה לדבריה בבניין מגוריה. באשר לאירוע במועדון טענה הנאשמת כי באותו מועד חל יום הולדתה, במהלכו צרכה אלכוהול ולכן הגיבה באופן אימפולסיבי. בתארה את מהלך מעורבותה בעבירה זו נקטה בהתייחסות מטשטשת, מצמצמת אחריות, בעל נופך קליל וחסר שיקול דעת. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת התקשתה להכיר בבעייתיות בהתנהלותה וייחסה לה גוון מקרי, קונדסי שיצא מפרופורציות מבחינתה. הנאשמת סיפרה כי ספגה יחס אלים ומשפיל מצד השוטרים והציגה עמדה קרבנית. הנאשמת שללה נזקקות טיפולית בתחום צריכת אלכוהול או חומרים משני תודעה בכללם. שירות המבחן התרשם מהנאשמת כבעלת יכולות תפקודיות וורבוליות תקינות, אשר בטאה יכולת הסתגלות למסגרות השתייכות, מתנהלת באופן עצמאי, נמנעת ממגע ושיתוף הסביבה ומתקשה להשיג יציבות בחייה. שירות המבחן העריך, על בסיס מאפייניה של הנאשמת ורקעה, כי קיים חשש לחשיפת הנאשמת לאוכלוסיות שוליים ולמצבי סיכון. לאור זאת, הוצע לנאשמת ליווי טיפולי לצורך השגת שינוי בתפקודה, בהתאם למסוכנות הנשקפת ממנה. ברם, הנאשמת שללה נזקקות או צורך להסתייע בשירות המבחן ומסרה כי מזה 3 שנים היא בטיפול פסיכולוגי קבוע, אצל חברת משפחתה, המתבצע באופן ווירטואלי באמצעות ה"סקייפ" ברשת האינטרנט. ברם, הנאשמת התקשתה לשתף בשינוי שחל במאפייניה וכיצד באו הדברים לידי ביטוי בחייה.

שירות המבחן ציין כי בעבר נעשה ניסיון לשלב את הנאשמת בהליך טיפולי, אך הדבר לא צלח בשל העדר שיתוף פעולה מצדה וביצוע עבירות נוספות על ידה. בנסיבות אלה, ועל אף רמת הסיכון הנשקפת מהנאשמת, לא נמצא בסיס להמלצה טיפולית. בסופו של יום, העריך שירות המבחן כי ענישה הרתעתית צופה פני עתיד תהווה מענה הולם למצבה של הנאשמת, ולו על מנת שלא לחבל בצדדיה המתפקדים וביכולות שמבטאת לתפקד במסגרות.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

22. טרם גזירת העונש, הופנתה הנאשמת לממונה על עבודות שירות, בכפוף להבהרה כי אין בזה כדי לפתח ציפייה כלשהי או להוות רמיזה באשר לעונש שייגזר בסופו של יום. ביום 8.2.2015 נתקבלה חוות דעת הממונה, ממנה עלה כי הנאשמת נמצאה מתאימה לבצע עבודות שירות. לצד זאת, צוין כי בראיון

המיון שנערך לנאשמת היא לא גילתה אחריות לביצוע העבירות, ולמעשה מזערה מחומרת העבירות שביצעה והשליכה את האחריות מעצמה. צוין כי בעבר ריצתה הנאשמת עבודות שירות ותפקודה היה שלילי, היא הרבתה להיעדר והתקשתה מאוד לנהוג על פי הכללים שנקבעו לה. לאור האמור, הביע הממונה ספקותיו לגבי שילובה של הנאשמת פעם נוספת בעבודות שירות.

23.

שיקולים לחומרה: בבסיס השיקולים לחומרה עומדת המדיניות המשפטית בעבירות בהן הורשעה הנאשמת, ריבוי העבירות, ריבוי הקרבנות, האלימות הרבה שהפגינה והצורך להגן על הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות. בעניין זה, יש להביא בכלל חשבון את שיקולי הרתעת היחיד והרבים. האינטרס הציבורי דורש שמירה על זכות הקניין והביטחון האישי, וכן הגנה על גורמי אכיפת החוק וכל זאת באמצעות ענישה מרתיעה שתבהיר כי כל פגיעה בערכים אלה תענה בענישה מוחשית. בעבירות של אלימות קשה, במיוחד כנגד נציגי החוק, מחויבים בתי המשפט להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים. תקיפת שוטרים הפכה לחזון נפרץ, והאלימות בחברתו פושה ולא ניתן לפתרה בלא ענישה של ממש. רבות דובר בפסיקה על הצורך במאבק חסר הפשרות בנגע האלימות הפיזית והמילולית ככלל וכלפי נציגי שלטון החוק בפרט ועל הצורך להעברת מסר ברור שמי שלוקח את החוק לידי, לשם פגיעה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם ייתן על כך את הדין ויוענש בחומרה. מחובת בית המשפט ליצוק תוכן לענישה זו כמצוות המחוקק, ולהגן על שוטרים הממלאים תפקידם כדין, בין היתר, באמצעות ענישה ממשית. עצם הפגיעה בשוטרים היא חמורה כשלעצמה ללא קשר לתוצאותיה.

לחובת הנאשמת יש לציין את עברה הפלילי, הכולל ביצוע שתי עבירות של הפרת הוראה חוקית והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בגינם הושטו עליה עונשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, צו מבחן והתחייבות.

הנאשמת הודתה כאמור במיוחס לה, ואף טרם גזירת העונש מסרה לבית המשפט כי היא מבינה את חומרת מעשיה ומצרה על כך. ברם, מתסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות, עלתה תמונה אחרת לחלוטין באשר לכנות דבריה לבית המשפט. בפני שירות המבחן והממונה, הנאשמת טשטשה וצמצמה את אחריותה למעשיה והציגה את מהלך הדברים בגוון מקרי וקונדסי. מצב דברים זה מלמד כי הנאשמת כלל לא הפנימה את הפסול והחומרה הרבה שבמעשיה האלימים והבריוניים. מכאן, כך גם התרשמות שירות המבחן, קיים חשש של ממש להישנות ביצוע עבירות בעתיד. חשש זה מעצם, שעה שהנאשמת בחרה לדחות כל סיוע טיפול שהוצע לה, על מנת לסייע בידה לשקם את אורחות חייה.

24.

שיקולים לקולא: מלבד הודאתה בכתבי האישום שתוקנו לקולא והחיסכון בזמן שיפוטי הכרוך בכך, לא מצאתי שיקולים רבים להניח על כף הזכות ביחס לנאשמת כנגד חומרת מעשיה בנסיבות ביצועם. עם זאת, הבאתי בחשבון את גילה הצעיר ונסיבות חייה של הנאשמת, כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן והקשיים עימם התמודדה במהלך חייה. נתתי דעתי לכך שהנאשמת לא הורשעה בעברה בביצוע עבירות רכוש או אלימות ולא נודע על פתיחת תיקים נוספים בעניינה, מאז ביצוע העבירות בהן הורשעה.

הובא לידיעתי כי לאחר תום תקופת מעצרה של הנאשמת, היא שוחררה בתנאים מגבילים והבאתי אף

זאת בכלל חשבון.

25. הנה כי כן, בבואו של בית המשפט לגזור את עונשה של הנאשמת, עליו לתן הדעת לחומרת העבירות, בנסיבות ביצוען, המצדיקות השתת מאסר בפועל על מנת לגמול לנאשמת על מעשיה ולהרתיעה מלשוב עליהם, כנגד נסיבותיה האישיות ורקעה האישי והמשפחתי שלא שפר עליה.

לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן, אך כפי הידוע שיקוליו של שירות המבחן אינם כשיקוליו של בית המשפט, המלצת שירות המבחן היא אך שיקול במכלול השיקולים שבית המשפט שוקל בעת גזירת דינו של נאשם. בית המשפט אינו כפוף להמלצות שירות המבחן בהיותו אמון על שקילת מכלול האינטרסים בענישה וסבורני כי נסיבות המעשים לבדן מקשות על אימוץ המלצותיו (ע"פ 4833/07 אבו פנה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 25.9.2007)). באיזון של כלל השיקולים סבור אני כי לא ניתן להסתפק בענישה הרתעתית כפי שהמליץ שירות המבחן. ענישה שכזו אינה הולמת את מעשיה הקשים של הנאשמת.

בסופו של יום, באתי למסקנה כי ריצוי עונש מאסר בפועל יאזן נכונה בין האינטרסים השונים. בהעדר המלצה טיפולית ורצון מצד הנאשמת להסתייע בשירות המבחן לצורך שיקומה ונכח החשש להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד, יוטל על הנאשמת מאסר בפועל, לצד ענישה כלכלית מתונה וענישה צופה פני עתיד. בדרך זו יינתן ביטוי למכלול שיקולי הענישה: הגמול, ההרתעה והשיקום.

העונש המתאים לנאשמת

26. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשמת עונש כדלקמן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים בניכוי ימי מעצרה, החל מיום 25.4.2014 ועד ליום 28.5.2014. הנאשמת תתייצב לתחילת ריצוי המאסר במזכירות בית משפט באילת ביום 22.2.2015 שעה 9:00 ותביא עמה תעודת זהות.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים. הנאשמת תישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורה תעבור על כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים. הנאשמת תישא בעונש זה אם בתקופה של 3 שנים מיום שחרורה תעבור על כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון, לרבות איומים, למעט תגרה והחזקת נכס חשוד כגנוב.

ד. קנס בסך 2,000 ₪, או מאסר למשך 10 יום תחתיו; הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון בתוך 60 יום ממועד שחרורה ויתר התשלומים מדי 30 יום לאחר מכן. פיגור בתשלומים יחייב את הנאשמת בתוספת ריבית פיגורים כחוק.

27. ניתן בזאת צו להשמדה/חילוט/השבה של המוצגים, לפי שיקול דעת המאשימה.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ז שבט תשע"ה, 16 פברואר 2015, במעמד הצדדים.